

Римски герои

Въ 509 г. пр. Хр. етрускиятъ царь Порсенъ поискалъ отъ Римъ да приеме отново своя царь Тарквиния, когото изгнали поради голѣмата му надменность. Римлянитъ не се съгласили. Тогава Порсенъ, който билъ единъ отъ най-силнитъ царе въ Италия, тръгналъ съ силна войска срещу римската столица. Когато се научилъ за неговото приближаване, сенатътъ изпадналъ въ ужасъ. Той се боялъ не само отъ неприятелската войска. Много повече се страхувалъ, да не би изплашенитъ граждани да приематъ изгонения царь и по такъвъ начинъ да иматъ миръ съ цената на своето робство. Затова сенатътъ полагалъ всички усилия да облегчи положението на народа. Били установени евтини цени на житото и солта, а данъцитъ били намалени и отчасти опростени. Тия мѣрки спечелили сърдцата на всички, и народътъ се приготвилъ да воюва. Римлянитъ се разположили да чакатъ настѣпващия неприятель на Яникулския хълмъ и се надявали на здравитъ градски стени и на р. Тибъръ. Многобройната войска на Порсена обаче лесно завладѣла хълма и преследвала римлянитъ до рѣката. Консултъ Валерий се хвърлил съ нови войски срещу етрускитъ, но скоро билъ покритъ съ рани отъ неприятелски стрели и изнесенъ на носилка отъ бойното поле. Сжщата сждба постигнала и другия консулъ. Тогава римлянитъ загубили куражъ и почнали да бѣгатъ къмъ града. Етрускитъ се спуствали следъ тѣхъ и доближили до моста, който водѣлъ презъ рѣката за града. Оставало малко да го завладѣятъ и да влѣзатъ и тѣ въ крепостта. Но единъ римлянинъ, *Хораций Коклесь*, видѣлъ голѣмата опасность и заедно съ още двама другари застаналъ въ началото на моста и